

cm
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

Det här verket har digitaliseringen vid Göteborgs universitetsbibliotek.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.

All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.

This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Hon hade väl som mänska fel;
 Ty ho kan utan dessa vara,
 Som wil för detta namnet svara?
 Dock uti aldraminsta del:
 Ty alla krafter hon använde,
 Att gjöra hvad som Gud befält;
 Hon och sit eget intert kände,
 Samt ållsat h^{erren} fram för alt.

Nu får Hon njuta fälla där
 För evig tid i Abrams stöte;
 Där har Hon fått et ljufligt möte
 Med sin, ej nog berömde, Far*.
 Des minne seu vi länge gjömma;
 Ty hon det vise förtjenat har:
 Des saknad fleras hjertan ömma,
 Så länge U och E står qvar.

J. S. . . . . mg.

Kundgörelse.

En Studerande åskundar, at uti et hederligt
 hus blifwa til Informator antagen. Mårmare
 underrättelse giswes mundteligen.

* Herr Vagman, Baron och Riddaren Thure Olofberg.

N:o 2.

Götheborgska Seckh-Bladet.

Torsdagen, den 10 Januarii, 1765.

Felar jag? eller var det en stön invätning uti
 det wördiga Egypten, at när någon förändrade
 lifvet med döden, framstältes liket för allas tilträde, hvor och en ågde rättighet at almän-
 neligen och fritt in för sittande Domare, liksom
 på färst gerning, betyga, hvad han ståligen ha-
 de at säga på den afledne, och efter protocollets
 anledning måttades hedren i hänsende til lif-
 gangelsen. Jag menar, genom et dylikt sedo-bruk
 förgick lusten hos något hvor at lefva som stål-
 mar: och det var en åfwen så wiglig upmuntran
 til sediga och gagnande idrotter, at man kunde
 med tåmelig säkerhet föreställa sig en framtid es-
 ter döden, full af wälförtjenta och beständiga åro-
 minnen. Hos de Påfwiske behöfver man ej sär-
 deles den mōban at lefva väl, för at vinna alt
 önskligt godt, sedan lifs-tiden uphdrt: det är
 nog til huwfud-saken, om en sself, eller slägten,
 består til Munkens hederligt arfwode för många
 siäle-messor, då göres flygten ifrån jord och stårs-
 eld til himmelen så mycket snällare; eller ock, om
 han

B

han lefsvande förslösat sina arsvingars hopp på
wissa ceremonier och fädernes stadgar, är man
säker, at för altid så uti frist minne lefva på jölt-
den såsom et helgon i himmelen. Ån om de stör-
sta snitten kunnat hatas och försinådas uraf sin tid,
aldenstund de vågat eller gittat tänka öfver okun-
nigheten helgade kretser, och liksom en 60 år
framför sig in uti tiden? På en del stället wore
ingen försöljelses heta nog litta emot upräkter af
nya, ehuru ståltga, medernälen, så länge den
conjunctione påstår, däruti den sanskyllige, antin-
gen person eller sak, lefswat: ty huru skulle ejest
wåld kunna gå för rått, intil des en slägt förgås,
och en annan kommer i stället? fastän likväl et
långlig tid kan stryka förbi, innan råtta sannin-
gen hinner afmålas med egna färger: men hwad
hafwa de multnade benen för kännning därav?
Där folket famlar i mörkret om Gud och hwat
Christen människas pligter, gifwes altid en hel-
mångd spitsiga eller vällustiga hufwuden, som
le åt det löjeliga, rådas för det oangenäma, och
gäckas åndteligen med hela wärket, åfwen såsom
wildjur lika nögde med ondt eller godt estermåle
på deras graf.

Hos os är Religionens ljus i alt hånseende fla-
rare, än at vi behöfwa det fordna Egyptens af
sa mycken politique glänsande inråtningar til at
lefva i fred för andra och stilla för os helswra.
Men altfor ofta har det tildragit sig af bekanta
ordsaker, at wäre Hedersmän, som wäl blifvit
hedrade för det de warit, likasult råka förfalla uti
en

en owarvig glömsta hos esterwerlden, åfwen där
de hast sit hemvist, nästan som hade sådant folk
aldrig lefvat.

Om Krigs - hjelstar och adeliga personer förwa-
ras i våra tide - böcker tämelig tilgång på under-
wisning, och än mera wäntas. De som förmé-
delst sin börd åro hellskefne til åran, så wida alt
annat är lika, läsa sådanes bedrifster sig til oge-
men upväckelse, at uti krigs- och frids - bragder,
i sinom tid pröfwas för ingen del sämre. Hwad
hus upgår icke hos dem, at åfwen så hujsligen se
wigtiga rådslag beskrifwas, som hade de afhört
dem til at utföra!

Som handelen på uefländska orter skyddas i
vårt land, såsom et redbart medel at göra det
förmöget: tänk då, hwad genwág det wore för
så många handels-svenner, at på kort tid winna
mycken erfarenhet vid läsande af sådana beskrif-
ningar, som sluge och widsträlte handlande hells-
we författat öfver fit lefwerne, öfver de hemli-
ga maximer och uträkningar, hvilka de upptänkt
och tänkt tjenat sig til at öka nationella winsten.
Det kunde ej vara för dem skadeligt, at, sedar
de på något sätt begifvit sig uti ro, arten af de-
ras rörelser upträktes för dem, som stå til werlden.
Och det kunde ej lända deras döda-muist til wan-
heder, at hafwa för andras underrättelse upreknat
i sammanhang deras hemligheter uti handelen,
ehwad utgång de hast. En Cäsar höll icke be-
tänkeligt för sin del, at sammanfatta historien om
sina krigs - operationer, jämte sina därvid fördä
assigter.

affigter. En Fridric håller i flera år på at Skrifwa sin lefvernes-historia, hvad kan man tanka? ifrån början til slutet. Vil någen säga mig: så mycken tid är för handlande icke ledig? Swar jaz, at man ej åstundar allas biographier, utan hälst deras, som tijna til upplysning för dem, som ärö mindre bewandrade på et widsträkt handels-fält. För öfrigt hade Romerske Prinsen i sin tid at beställa tillräckeligen: och den Preussiske Monarchen lefver i sin bästa ro, då han är mäst syslensatt.

Landbrukare, som bragt konsten til någon högå, haswa icke misunnat almänheten omständelig del utaf försök, dem så många tusende ej fått inhämta, om tillsalle icke warit at låsa dem, och ehuru väl ej med alla så särdeles welat lyckas, kan dock en sådan underrättelse bana våg til lyckligare framgång med tiden.

Hvad skal jag tala om Konstmästare och flere? De förstå redan meningen, ester det som ofvan förmålt är. Jag går med ens til Prester. Det war en Prest, jag egenteligen tänkte på, då jag satte mig denna gången ned at Skrifwa. Det war framledne Prosten i Alingsås, den mycket berömdhe Lars Forssellius.

(Fortsättning härnäst.)

Korta Stads-nyheter.

Götheborgska Wexel-priset.

Lördagen, den 5 Januarii.

London	- -	89	- -	Dal. K:mt.
Amsterdam	-	78	- -	M:rk. K:mt.
Hamburg	-	-	- -	M:rk. K:mt.

Onsdagen, den 9 Januarii.

London	- -	89	- -	Dal. K:mt.
Amsterdam	-	78	- -	M:rk. K:mt.
Hamburg	-	82	- -	M:rk. K:mt.

Små Kyrko-tidningar.

Comministern i Göz uti Bohus-län, Herr Vice-Pastorn Johan Dalström, är med döden ofgången.

Ifrån den 1 Jan. på nya året, til den 8 åro i Domkyrko-Församlingen födde 2 Göze och i Glicko-barn. Döde Handelsmannen Buchaus Hus-tre, Ingrid Elisabeth Staf, 32 år, af Tröse och Feber, Borgaren, Peter Olssons Hustru Elin Andersdotter, 49 år, af holl och sting, Måtare Enkan Cath. Dahlberg, 66 år, af bröstrwårk.

I Tysta Församlingen har man haft i Sexton år, det är ifrån 1749 in tils nu, 450 födda, hvaribland 8 dödfödde; inom samma tid åro wigde 101 par, af hvilka sedan månge gådt til andra

Församlingar. Af Tycka Församlingens ledamöter och hit komne främlingar af åtskilliga nationer, åro 432 inom serton år assommade, och ungefärligen 70 af andra Swenska Församlingar, som härstädes hafwa sina gräsställen, åro här inom nästnämde tid begravne.

I Kronhus-Församlingen åro uti förledet år födde 109 Barn; Wigde 41 Par: Döde 55 Gamle och 44 Barn. Ifrån den 23 Decemb. 1764, til den 9 dennes, födde 8 Barn: Wigde Kyparen Pehr Dahlqvist och Jungfru Cath. Chr. Westberg, Soldaten G. Ljungqvist och Pigan Cath. Hansdotter, dito J. Rosensten och Pigan Chr. Eriksson, dito O. Söderberg och Pigan Martha Jönsdotter: Döde Fouriren, N. Rosenlund, af lungrot, Hus-Timmermannen Chr. Lundholm, af mårk, Affledade Rustmästaren, N. Havelin, af feber, i Hustru, af långsam sjukdom, i dito, af rödsot, och 5 barn, af meßling och slag.

Kundgörelser.

Samtelige Interessenterne uti det nya Ostindiska Com:paniet anmodas härmed, at den 17 April nästkommande sammanträda uti Companieras Contoir i Stockholm, i egne personer, til afgörande af hvad 28 § i Kongl. Majest. Privilegium til sartens och handelens fortsättande på Ost-Indien förestifwer; til hvilken ända bemålte Interessenter behagade, otta dagar förut, i berörde Contoir, upvisa sine Actier; de åter af Interessenterne, som med mera bekvämlighet funna

na upvisa sina Actier här i Götheborg, behagade, fjorton dagar för oswannående tid, sådant göra hos Herr Directeuren Holtermans härstädes, same därå taga des intygande, hvilka vid helsva sammankomsten kunna företes af sådane fullmägtige, som helsevne åro Interessenter. Åsvenaledes anmodas d'e, hvilke än icke anmält sig härstädes om Interessens urberalande, som den 21 October siffladne woro förfalne, at de dem med första vilja emottaga.

I Norrköping är nu under pressen en Swensk översättning af det wakra Fransösta werket, Le Spectacle de la Nature, eller Naturens Skådo-werk, första Tomen. Pränumeratior därå emottages i Götheborg af Herr Post-Commissarien Pettersson, emot 3 Dal. Silfvermynt.

Eftaledes säs på Kongl. Post-Contoires Lotter, til 16 öre S:mt, uti Linköpings Dom-kyrko Lotterie för innewarande Januarii månad.

Uti valgräven, emellan Kronhus- och Sillegatan, är funnen en wagglycka af bläck med sina rökhattar. På Tryckeriet gifwes härom vidare besked.

Första Prestemöts Predikan om det Erwiga Lifvet, som den 16 October nästl. uti Gustavi Domkyrka hölls af Prosten och Kyrkoherden i Weddige, Herr Magister Peter Arfwidson, är nu från Trycket utkommen, och säljes Exemplaret til 16 Öre Silfvermynt hos Joh. G. Lange jun. Gifwes of tillkanna, det den Andrea ej blivit trykt, utan den Tredje, som Kyrkoherden i Grin-

Grimmethon Herr Magister P. Aurelius hölt den 18 i samme månad, hvilken om 14 dagar kan på samma ställe och för lika pris, som den förra, bekommas.

Et Tobaks- Plantage med all åbygnad är til köps, eller emot arrende, at emottaga nästkommande Påske; belägen utom Kungs- Porten, gent emot framledne H. Rådm. Dams. Om pris och conditioner kan med ågaren, Herr Johan And. Lamberg, accorderas.

Et portie Hö är til salu i Grimbo Norregården, på Hisingen. Man får weta priset hos ågaren, Herr Captain Stjernman på gamla warfvet.

De som weta sig antingen vara fylldige eller hafwa något at fördra uti afledne Murmästarens Benjamin Ranches Sterbhus, behagade inom otta dagar gifwa sådant hos Enkan tilkänna, emedan Bo-uptekningen med aldras första kommer at afflutas.

Ufaledes anmodas de som hafwa innehäende fordringar uti framledne Herr M. Filmeri Sterbhus, at anmåla sig inom 8 dagar, och sina bevis förete.

Om någon har at wid Påske-tiden uthyra 6 eller 7 Rum med Kök, ic. til et litet husholl, behagar samme at låta det weta där dessे Weckoblader tryckas.

Hos Herr Olof Hasselroth finnas alla Sorter frista Trågårds frön til köps, som nyligen är från Hamburg hemkomne.

Gruntimmers Almanachor för innvarande år, kunnia nu åter hos Bokb. Ahlgren århollas.

N:o 3.

Gotheborgska Weckoblader.

Torsdagen, den 17 Januarii, 1765.

Tillåten mig, Wärde Lässare, at nu i synnerhet widrora en fortret, som, ej endast i mit tycke, förtjenar at något når afhjelpas. En stor del utaf dem, som tilsörne, jag wil för denna gängen ej säga inom detta Stifte, utan inom denna Stadens murar, bekladt hederliga ämbeten, eller genom handel, och annars, gjort sin tid heder, hafwa nu mera knapt namnen i behåll. Deras anförvanter hafwa utspridt sig på åställiga och längväga orter, eller de hafwa, så långt efter, intet särdeles at meddela, eller wilja de icke be- schwåras därmed, aldenstund det ej lönar mbbtan och räntar intet i pungen, eller frågar ingen där- efter, eller är något annat i vägen, at det ej kommit ur mörkret. Det är just en lycka, så rart! at få de aflednes tryckta personalier om händer. Hvad skal man då säga om de handstrefsa- na? eller om hvad de afledne om sig upietnat helsewe i lifstiden? Zwifwelsutan förvarades sådant i början med ogtsamhet, sedan är det ihop- blandadt med andra papper, ändtelsen har det

C

Eng